

ACC. N.R. M. 7666 : 1-7.

Landskap: Småland Upptecknat av: Edith Österlund
Härad: Västbo Adress: Box 5, Hillerstorp
Socken: Kulltorp Berättat av:
Uppteckningsår: 1941. Född år 1895 i Kulltorp

"
Träggubben", - ett original, som sålde
två åker. s. 1-7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7666:7

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

Erik Åstlund

Härad:

Västbo

Adress:

Bor 5, Sillenstorp

Socken:

Kulltorg

Berättat av:

Uppteckningsår:

1941

Född år

1895, Kulltorg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En vjarnas vandra som vi
särskilt minnas sedan 1900-
talets början var Trägubben
även kallad 'Plutthis'. Hans
namn var annars Daniels-
son. Varifrån han kom
eller vart han dag i dag
då han en gång tillkomde
Kulltorg är okänt. Han
var ej född i Kulltorg, men
var likväl boende där i
många år. Trägubben kalla-
des han antagligen för därför
att han frifärdigade träsken.

Skriv endast på denna sida!

skedar och skålar m. m.
vilka han själv försilade
i kullar och vägnings-
de socknar. Danielsson var
naturlig i ansiktet hade
han blundat och stått stilla
skulle man tro att han
kunde komma på Pansyotiken
så lik en vaddrocka var han
med de stereotypa drag
som voro honom egna.

Hans ögon voro mörka och
stickande och pärmade om
en galak och opålitlig män-
niskas blick. Ty blicken var
lurande och galak, han sök-
te gärna smicka kvin-
na i gärdarna för att få mat

och logi gratis. Sin slöjd-
alster bar han i en säck
på ryggen. Detta var samer-
ligen ingen liten brida. Då
han arbetade var han inne-
boende hos en torparhustru
i Brankult som hette Kajsa.
Talef förmodade att denna
trots att hon var gift höll
sig till Danielsson. Hansel
Danielsson kände omkring
ofta under de allra hetaste
sommardagar med sin kno-
tiga brida klädd i vadmal-
kläder samt en lång svart
hatt på huvudet en som
man kallade Kalmberyghatt,
(sådana brukades förr i tiden). Trä-

gubben gick aldrig på vägen.
 Han gick bredvid vägen för
 att inte möta skosulor.
 Ty han var så förfärligt
 skämd och denna skämd
 uppade sig på många sätt
 hos honom. Tilnunda bad han
 alltid bondhusfrun att
 han skulle få kyssa en liten
 separerad mjölk ty han var
 både hungrig och törstig. Ty
 bondhusfrun var så givig att
 hon tog betalt för handhuv-
 nad mjölk. Det visste han
 mycket väl och mycket mind-
 re för separerad sådan.
 Så kom han in i en gård
 och sade h. ex. Go tag, go tag,

frun! Han
 en liten så
 Han talade
 och ögonen
 och an den
 gädda vilket
 med mjölk,
 med synbar
 de så: - Vad k
 y blev fri de
 stens suar
 på sig och
 att jag va
 betala fri
 frun på mjölk
 in ualar
 d, lilla frun
 vil kom ett

malen med kunnad av fär-
gast glas och "Krisjubben's"
igen strålande vid överre-
kandet av gåvan, så man
kunde tro att han gav
bort en handfull guldmylor.

Sedan avlägsnade han sig
under en mängd anty-
gelsbetygelser. Hans kläder
luktade oändligt och så
suntliga, ja de luktade
riktigt mycket, så att man
blev bara glad då han
beredde sig att försvinna.

Flöjdarbetet han gjorde var
fint. Skedarna var väl-
gjorda och välputsade och
priset var mycket fel på heller.

Så frågick ai efter ai och
frågubben uppehöll sig silanda
utan att behöva hvalita kom-
munen. Katen blev det skult
med, men han var inte
noga. Bondhuskarna tyckte
ibland synd om honom, gav
honom kaffe, stoppade till
honom en smullebit och en
kaka bröd för vilket han be-
gadde och tackade.

Sedan 1920 - talets början upp-
höjde han att ler i Huset
och kom därifrån. Han hade
ej heller haft hemstads
där fast han ibland uppehöll
sig där stora delar av året. Var
han blev av ai lika okint som var
han kom ifrån i första början...